

شیزه فریبا مخواسته مجنون طارمه سر همه

(احلام البیظه) دهیت . ههتا بیت
زیاتر له خهیالدا نو قم نهبو و زیاتر
له جیهانی راستی دوورنه که ویتمو
تاوای لئ دی نه که ویته خه ویکس
قووله ووه وه که بین گیانیکی لئ دی له
ناستی هممو بزویتمه کانسی
دهرو بهردا . هیچ شتن کاری تین
ناکات و خهیالی ناپجرینن . به کورتی
په یوهندی به واقیمه وه نامیتی و
جیهانی خودی له هی مهوزوعی
نپجرینی و لهوهی به که مدآ گیر
دهخوات ،

شیزه فرینیا زیاتر تووشی لاوان
دهبین به کورو کجهوه له سمردهمی
هرزه کاری دا نه میش په یوهندی به
باری زیانی هرزه کارهه هه به .
همه کانی به تمواوی نه
نمخوشی به دیباری نه کراوه . همندیک
ده لین په یوهندی به زکماکه وه هه به ،
به لکه شیان نهوه به نژر جار نمخوش
خرم تری ، هه به تووشی همان
نمخوشی یا نمخوشی تری دهروونی
بووین هه رو هما نهوهش که به نژری
نه نهخوشی به له وانهدا دهنه که وی
که کله گهت و لا ازو دهه و چاو
در بیز کولهن وه کچمل نابن .
همندیکی تر ده لین
تووش بون بسم نمخوشی به

● شیزه فرینیا یا نه سکیزه فرینیا
(الفاصام) یه کیکه له نه خوشی به
باوانهی زور که س پیوهی نه نالین .
نه نه خوشی به به نژری له
سمردهمی هر زه کاری دا (الراقهه)
یو و نهدات وانه له نیوان (۱۵-۳۰)
سال بیوهش به شیتی هر زه کاری
نلو نه بریت .
نه نه خوشی به لمه ووه
دهست بین نه کات مرقاف ورد و ورد
خهیال بال به سر دهروونی دائمه
کیشی زور تووشی خهونی به ناگایی

ناصع کمال عثمان

نه گهربیتهوه بوق تیکچوونی فرمانی
کوتیره گلاندنه کان (الفلد الصماء) و اته
نهو گلاندانهی که راسته و خسته
هزرمونه کانیان ده کهونه خویتهوه
کارابه گهشه و بمهربیوه چوونی
فرمانه کانی لهش نه کهن .

ههیبه کی تریشی وه کک (کریبلن)
ده لیت ژه هراوی بونه له ناووه و
له شدا به هزوی کارلی کردنسی
کیمایی به .

نم هزیانسی سمهوه
هرچونی بنو کاریان هه رچمندین
ناوانی که سین تووشی شیزق فرینیا
بکهن که زروفی ژیانی یارمهه تی ده
نهین . بؤیه هوی سمهوه کی و گرنگ
پوو بمهروو بونهوه مرؤفه له گمل
نهو زروفانه ژیاندا که له ژورو
توانایه و هن و ناچاره بیان
کات . و اته به کورتسی هزوی
شیزق فرینیا لم رسته بیدا کورت
ده کریتهوه (من ناتوانم بؤیم)

کاتی که سین (به تایبه تی نه گه
له و هو پیش له خویشی و نازدا ژیانی)
نه کهوبیته باریکه و ناتوانی به دلی
خوی هسلبی و دابنیشی ، کاتی
ناچار نهی هه رچمند پر بدل پینی
ناخویش و ناتوانی ، کاری بکات ، کاتی
بن بهش دهین له خویشی ، له
پاباردن ، له همه مسوو ههیبه کسی
حمسانه وه کاتی نه مانهی به سمردی
تا نه پیهیری راده بیزار نهین و کارو
فرمانو ژیان لم بمهر چاوی رهش
نهین ، بؤیه ناچار نهین بؤ نه وهی
پارسه نگی نهم تالی به بدات ووه
په ناباته بمهر خه بال و دوزر په زیزی ،
جله و بوق خه بالی شل نه کات و چیز
له خه باله کانی و مرئه گریت . و ای لی
دی خه بال به سمریدا زال نهین و
نهانمت لم خوی دا نه لوبیتهوه ناگای
له دهور بمهر نامیتن .

راسته خه بال و بگره خه بال

پلاویش تووشی هه مسوو که سیکسی
نامیانی دی . هه ریه که له نیمه بگری
جار جار دبوره په زیز نه بیز و وک
نه لین (نه چیته ژیزی) ناگای له که س
نامیتهوه که بمه بهدمه میا ئمه روا
هم رچمندنه چاوی زه قه و ده روانی
کمچی جگه له تار مابی به که هه است
به هیچی تر ناکات . به لام نه مه
لویسته و هختی به و زور ناخایه نیتو
له گمل آن بمه پینی دا مرؤف
ده گهربیتهوه بوق باری نامیانی و
پیکه نین و به جن هینانی نامیانی
فرمانه کانی . به لام خه بالی
شیزق فرینیا کات و راده نازانی ،
نهو زورجیمه کات دیلی
خه باله کانیه تی ، که به بهدمه دا
ده ریت ، بانگی ده گهبت ته نانه ت
راسی نه و هشیتی وه که میشت لی
ده رکدین وایه ، هیچ خوی تیک
نادات و نه پیهیری قسیه کی نامیانی
ده کات وه ک بلن (اوامه که)

له بمه نه وهی سمردی
هرزه کاری زیاتر دهوری دوو دلی و
دزواری به ، به تایبه تی له کومه لانی
رزویه لاندا به کور دیشوه ئمه و
ره قایه بهی خراوهه سه (جنس)
جیا کردنیوه کویو کچو به
شیوره بی دانی (جنس) نه مانه
نه مه و ده ردی هر زه کار زیادده که ن و
ناچاری ده که ن ناره زووه کانی
بخوانه وه (یکظمه) و په نابه ریت به
هوی و اکه خوی بله ایه وه گوناه
بیت . نه و لاوهی که جاریک یا
زمائی له دلداری دا ژیز ده گه وی
نه گهربیتهوه که شنانی له دهوری
رووئده دن کاریان تی ناکات و بایهخ به
هیچ شتیک نادات ، . ته نانه ت و ای
نه گونجی خوی بمه و نه مه خوی به
به ریت . یا نه و هر زه کارهی به
لین دی ترس ، خه فهت ، توویه بی .
لای نامیتن . بو نمونه نه گهربی
و زهی جنسیه وه پهنا نه باته بمه
بو تری یا بر اکسنت مردووه

جیا گهربیتهوه گفتی :

به پسی رادهی توندی
نه خویشی به که جیا گهربیتهوه کانیشی
ده گورین ، به لام به گشتی نه خویشیکی
نمونه بی به مانسی خواروه و
جیانه گریتهوه .

● نه خویش عاتیفه یه کی ساردي
ده بیت و اته نه و شنانی له دهوری
زمائی له دلداری دا ژیز ده گه وی
نه گهربیتهوه که شنانی له دهوری
رووئده دن کاریان تی ناکات و بایهخ به
هیچ شتیک نادات ، . ته نانه ت و ای
نه گونجی خوی بمه و نه مه خوی به
به ریت . یا نه و هر زه کارهی به
لین دی ترس ، خه فهت ، توویه بی .
لای نامیتن . بو نمونه نه گهربی
و زهی جنسیه وه پهنا نه باته بمه
بو تری یا بر اکسنت مردووه

با ماله که دزراوه هیچ خوی تیک
نادات و ولام دانوه کمی زور
هیمن و ناسایی دهین .

● نخوش له خه بالینکی توولدا
لئزی، ناگای له واقيع نامیتی، بؤیه له
کومل و خلک دوروته که ویته و تا
له تهنيابی دا جله و بؤ خه بالی شل
بکات و واقعیکی زاتی بؤ خوی
دروست بکات و داخی دلی تبا همل
پیزی .

● هر نیشاره و شتیک بیتني
وا دهزانی باسی نه و بؤ نمونه نه گدر
دووكه نیشاره بؤ بیه کنسر
بکن و دهزانی باسی نه ده کن .
با چیزه کی ده خویتیته و يا گویی
لئ دهین وا دهزانی باسی نه ده کات
بؤیه واز له خویندنوه ده هیتنی با.
له هوئی شانزگه ری به که نه جیته
دهمه .

● نخوش تووشی
هه لووه سهی بیستن و بینن و
بیون کردن ده بیست
واته گوی و چاوو لووتی پیشکه و
پیشکه نه کن ، و ک نه وهی هر
له خویه و گویی ده زنگیته وه و
دهزانی بالنگی نه کن با قسمی
پی نه لین . يا چاوی ریشکه و پیشکه
نه کن و دهزانی که سیک له بسرا
ده میدایه . يا هر له خویه وه هست
به بیون نه کات بن نه وهی
شتیکی بوندار له نزیکه وه بن .

لهم دیاردهی هه لووه سهی وه
زورجار روشتی دوزمانه نه خوش
سه رهمل نه دات . بو نمونه کانی
تووشی هه لووه سهی گوی نه بی و
لئزانی برامبره کهی يا دکتوره کهی
بانگی نه کات يا جنتیوی بین نه دات بؤیه
جاری وا هیه توره ده بی و
ره وشتی دوزمانه ده نوینی و دهست
نه وه شیتن .

دریزکر دوته وه که به نیازی خوی
(مه سینه) يا (فقری چای) دروست
کر دووه . بهلام سهیر لمه دایه دومای
نه وهی تاقه تی چووه همچی
پووهی داوه له دهوری گیراویه تیمه وه .

چاره سهه گرفتی

پیش نمه وهی باسی
چاره سهه کردن بکهین باشی وایه له
خویباراستن بدیون که همیشه له
چاره سار کردن باشته ،
شیزو فرینیا هم بریتی نه له
تیک شکانی مرقف
له برامبر ناهه مواري به کانی
ذیان دا چونکه نه گهر وا بواهه نه برو
هموومان نه خوش برو و بناهه ، به لکوو
بریتی به له له بسیر نه بردن وهی
که وته کانو و ره بردان ، بهزه بی
به خودا هاته وه کرووزانه وه .
که وتن و تیک شکان کاتن مرقف
به ره و شیزو فرینیا نه بمن
نماده بمن به سهه ژیانی را بردووی دا
شین بکات ، بهزین به چاکتین جار
بزانی ، په ناباته بھر به زه بی به خودا
هاته وه .

نه و که سانهی نیاده بان به
هیزه و دزواری بسان زور دیوه
زمحمدته تووشی نه نه خوشی به
بن چونکه نهوانه همیشه وره بان
بهرزو به چاویکی گمشده له
داهاتو و دهروان .

بهزه بی به خوودا هاته وه
مرقف به ره و که نه لانی تیک شکان
دمبات چونکه لم باره دا مرقف که
دهوری ماسوکی بیه که دهین
و هسیله که ک شک نابات ده ردو
ثارزاري بین کم بکاته وه نه بمن
داخی دلی خوی بؤ خوی همل
پیزی . دباره نه داع خانه همل
رشته و دووره په ریزی و تفیابی

که وابن شرزا فرینایی دووه که
سایه تی جیاوازی ههیه جماریک
هیمن و بین ناگایه و هیچ نای بزوینی ،
جاریکیش له خویه وه هیرش ده باهه
سهرت يا سه دکتوره کهی و ههولی
خنکاندنی نه دات ، نه مهش وه ک
و تمان له نه جامی ههلوه سهی
گویی وه . تهناهت نه گونجی هم
له خویه وه بین نه وهی که سی لای بیت
هیرش بھریتی سه دکتوره کهی و
قمهی پی بلن و بی خنکیتی بسن
نه وهی دکتوری لایت ، واته تووشی
ههلوه سهی بینن بووه و ا نه زانی
دکتوره کهی له بهددم دابه .

● هندی جار دا توندی بسن
ناگایه و نو قم بون له خه بیال دا نه گانه
رادیه که نه خوش هست به هیچ
پیویستی به کی تهناهت لاشه بیش
ناکات . برستیتی ، تینویتی ،
غه ریزه هی خویبار استن ... هست
به هیچیان ناکات بؤیه نزور جار ناچار
دهن خواردن به زوری بکنه
قوه کی وه .

زوریه نه خوش کان هست
به نائومیدی نه کن ، او دهزان کومل و
خه لک تلوان بارن و هممو شست
به رامبر نه زورداره ، خوشی
جهانی بؤ له که میندایه . واته
به زوری تووشی (ماسوکی بیه)
ده بیت ، هر چهنده وه ک و تمان
هندی جار نه خوشی همل

ده گهريته وه بیه (سادیزم) او وه ک
مرقفیکی (садی) خوی و هنوتی .
جاری واهیه نه خوش
ماوهیه کی زور لے و هز عیکدا
نه مینیته وه . بؤ نمونه نه خوشیک
ماوهیه کی زور به پیوه و هستاوه ،
ده سی راستی خستوته سه رانی و
ده سی چه بی بسده و سه وه
رشته و دووره په ریزی و تفیابی

بدریتین نه گمر منصال بسو
رئی باری و دلخوشتی لسی
نه به ستریت ،
له گمل نهم چاره سمری

ده روبرو بردا چاک وايه به کملکه
بکره پیویستیشه له ریکهی نیحا با
لیکولینه ووه بروای نه خوش به
به خوی زیاد بکرت ، دلنيا بکرت
کاره با به کارده هیزیت . با نه گمر
راده شاهکار له خوینی
نه خوشکه دندان زور بیت
(نه سولین ای نه دریتی) هندی
جاریش (جهراحه) میشک به کار
ده هیزیت ،

به جی به جن کردن نه مانه
نه خوش ورده ورده به ره و چاکی
ده برات ، له خدیال ده کشته و
هست به ده روبه ری ده کات . کاتن
له به کم هنگاو داد سر نه کمری
که می ورهی دیته بدر ، دوای نه و
که اه چهند هنگاوی کی تردا سمر
نه که وی بوقی دم نه که وی رهو برو و
بوونه وی زیان له تو اندای بخ خو به
ده بسته و دانو را کردن له واقع
پیویست نیه . بهم جو ره چاک
ده بسته و ، به لام به پیچه و انه و نه گمر
بارو زدوفی نه خوش هر به خرابی
رویشت نه وا چرای نه فلسی
نه کوزیتمو و نه بیته فیتیکی ته واو .

سمر چاوه کان :

- (۱) عقلی و عقلک - سلامه موسی
- (۲) علم النفس الکلینیکی - د. د.

مصطفی فهمی

- (۳) مجله طبیبک - تشرین الاول

ناهه موادی بکرت . نه مناله ش که
زور به خیو ده کری هر له سره تاوه
له زیان بیزار نه بی و نه گونج و رهی
بر و خن .

چاره سر کردنی شیزق فرینیا
وه ک هوبه کانی جسیاوازه . له
چاره سمری لاشه بی دا هندی جار
کاره با به کارده هیزیت . با نه گمر
راده شاهکار له خوینی
نه خوشکه دندان زور بیت

چاره سمری گرنک بریتی به له
چاره سر کردنی ده رونه که نه میش

بریتی نه به چاره سر کردنی میشکی
نه نه اکه چونکه نه خوشی به که
هم رچنده نه ویدایه به لام هوبه کی
به زوری لم درمه ویه ، که واته
پیویسته له ده ره و دست بیکه بن .

چاک وايه میز ووی زیانی نه خوشی که
پیش توش بوونی و پاش تووش
بوونی لیک بکولریتنه و
تا بومان ده بیکه وی
هوبه نه خوشی به که جی به . نابا
تووش بوونیتنه به که کاریک
له تو اندای دانه ، با تیکشاندنی
دلداری به ، یا هاوریتنه یا
خیزان . . . نه گمر تو اندیمان
هوبه که ده ره و دیار بکه بن نه وا
ده شتو اندی چاره سمری بکه بن .

به نهونه پیویسته نه
زه خته له سمر نه خوشه لا بیریت ،
واته زیان که له بمنجای رهش
بووه وا لیکه بن پیشوایی بکات
واته ناسانی بکه بن .

پیویسته نه خوش دلنيا
بکرت ، پی ای حسانه مو سه بیان و
تیکه لاوی و سینه ماو شتی تری
بلریت . نه گمر زن بمو سمر به استی

ده دیت ، نه وساش مرقف که ته نیا
بوو جی له سکدایه بو خوی همل
ده ریزی و هممو مرقف به دوزمن
ده زان ته نیا خوی هدق که جی هر
خوشی به شی هر شه قه . نهم
مرقف به و پی بهی ماسو کی به چیز
لهم رازو گله بیو بمعزه بیو به خودا به
هاتنه ویهی و مرگری بیویه حمز نه کا
زوو زوو دووباره بکاته و بچیته
خلوه تا سمر منجام نه یکاته خه لوه تی
همیشه بی .

به نهوهی تووشی نه ده ده
نه بیت نه ونده بمعزه بیت به خوت دا
نه بیتموه ، له جیانی نهوهی سکالا بو
خوت ده بیت به که سیکی تری
ده بیزه چونکه الهای که و لیشاوی
دلت بهش ده که بت له لایه کی
تریشه وه نه که سه به شیوه بی کی
مه وزوعی تر لم خوت و مه سله که بت به
لیک نه داته وه که ره نکه بمعزه بی
به خودا هاتنه وه که کم بکاته وه .
به خوت نه خوشی بیهه همیشه
گهشین به خوت فیتزی نیحا
به خودان (الایحاء الذاتی) بکه واته
همیشه به خوت بیکی هیج شتیک
نام بمعزینی ، نهین همه مو شتیک
بمعزین) ، به لی راسته پیاو
ناره مو بیتن کیو له بن دینی .

دایکان و باوکان ، مناله کاتنان
به ناز به خیو مه کهن ، به زور بیش
هم مو شتیکیان به سمردا
مه سه پیتن چونکه له
هه ردوو باره که دا ناماده بی بیک
تیبا ندا دروست ده بیت به نهم
نه خه خوشی بیهه نهوانی تر . نه مو
منالهی نازی ده دریتی کاتنی گهوره
نهین ، پشت به خوت بهستن نازان و
زمحمدی نه دیو بیویه که به ره و روی
واقع ده بسته نازان چون بکارگهی